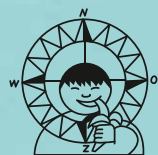

Als het tijd is om afscheid te nemen, duiken Lotte en haar oppas Simone nog één keer in het onbekende.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 94 6500 020 6

9 789465 000206

Nikolaus Heidelberg

MIJN OPPAS IS EEN NIJLPAARD

De Vier Windstreken

MIJN OPPAS IS EEN NIJLPAARD

Nikolaus
Heidelberg

De Vier Windstreken

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Joukje Akveld
Oorspronkelijke titel: *Simone*
© 2026 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
Tekst en illustraties © 2026 Nikolaus Heidelberg

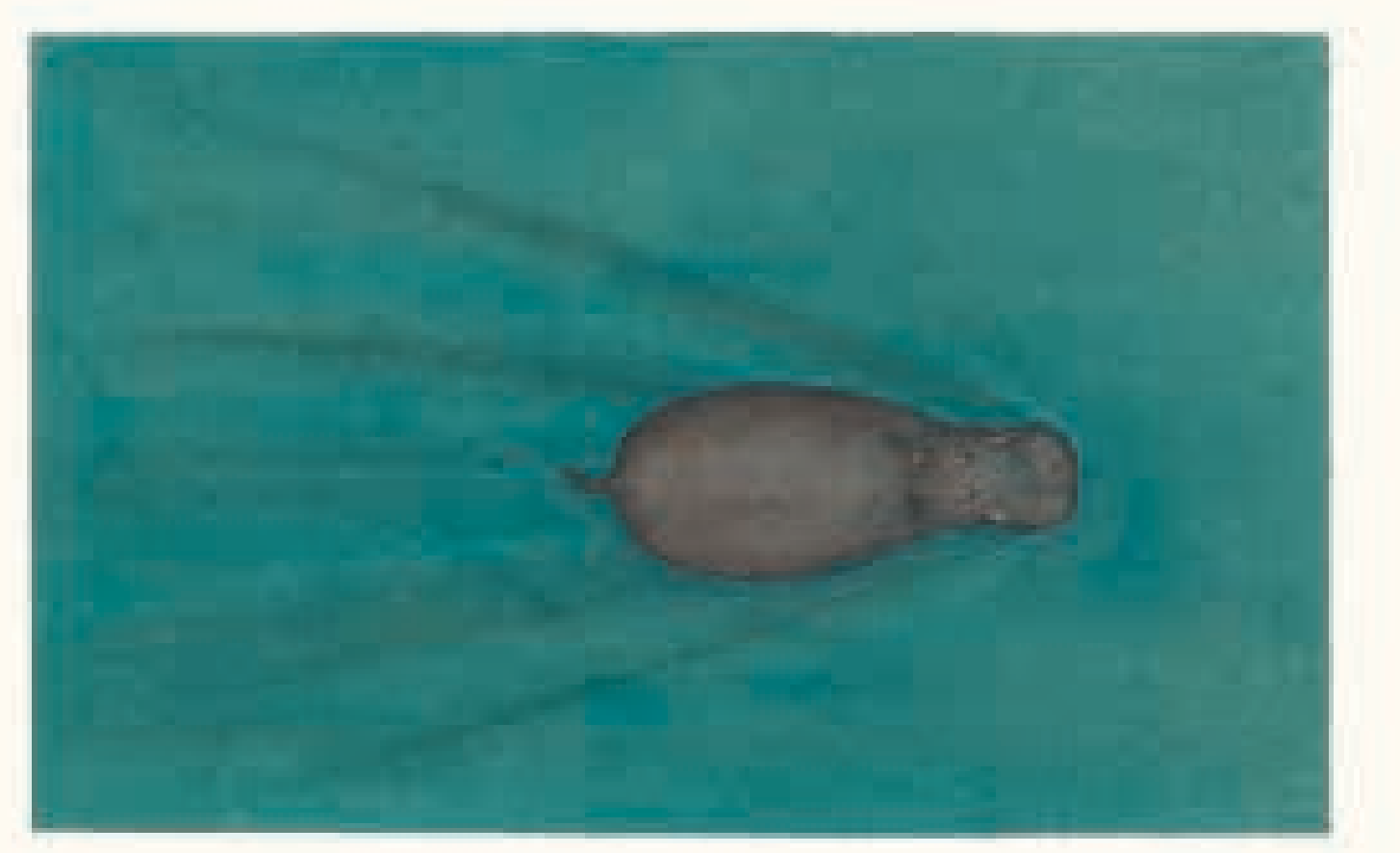
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in ...
NUR 273, 274 / ISBN 978 94 6500 020 6
Met toestemming en via bemiddeling van de Duitstalige rechten door minephoto Ltd.,
A Michael Neugebauer Book, Hongkong.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
Gebruik van de inhoud van dit boek voor tekst- en datamining zoals bedoeld
in artikel 15n en 15o van de Auteurswet is uitdrukkelijk voorbehouden.

Nikolaus Heidelberg

MIJN OPPAS IS EEN NIJLPAARD

De Vier Windstreken

Toen Lotte nog een baby was, maakte haar moeder zich zorgen omdat ze vaak ziek was. Sowieso was ze nogal zwak. Daarom nam Lottes moeder haar mee naar babyzwemmen om te zorgen dat ze wat sterker werd.

Vanaf de zwembadrand gaf de juf aanwijzingen aan alle moeders en baby's. Plotseling riep ze: 'Hallo?! Ja jij, die forse dame achterin. Je hebt niet eens een baby bij je. Dat gaat zomaar niet!'

Maar Lottes moeder riep terug: 'Jawel, dat gaat wel! Die dame hoort bij ons!'

Zo leerden Lotte en haar moeder Simone kennen. En omdat Lottes moeder haar zo aardig vond, vroeg ze haar of ze Lottes oppas wilde worden.

Dat wilde Simone wel. Vanaf dat moment zorgde Simone dag en nacht voor Lotte. Ze zong liedjes voor haar en las haar voor.

Ze voerde haar en deed haar schone luiers om.

Ze bracht haar naar de crèche en haalde haar weer op.

Ze leerde haar lopen en steppen.

Samen speelden ze ganzenbord, mens-erger-je-niet en mikado. Simone was zo'n goede oppas dat Lotte al snel geen zwak klein meisje meer was, maar een sterk klein meisje.

Natuurlijk sliep Simone elke nacht in Lottes kamer.

Op een dag zei Lottes moeder: 'Binnenkort ga je naar school en heb je geen oppas meer nodig. Maak je geen zorgen, Simone vindt vast snel een nieuwe baan.'

Die nacht voerden Simone en Lotte een lang gesprek en net voor de zon opkwam, was hun plan rond. Ze gingen samen op reis!
‘Voordat het serieuze leven begint, moeten we nog een beetje lol maken,’ zei Simone.
‘Wat bedoel je?’ vroeg Lotte.
‘Nou, avonturen beleven!’ antwoordde Simone.
‘Dat snap ik,’ zei Lotte. ‘Maar ik wil weten wat je met het serieuze leven bedoelt.’
‘Al het andere,’ zei Simone.
Ze stopten alles wat ze nodig hadden in een rugzak en Simone lakte nog snel haar nagels turquoise.
Daarna verlieten ze stilletjes het huis.
Natuurlijk hadden ze een briefje achtergelaten.

‘Als je in een rivier zwemt, ziet de hele wereld er anders uit,’ zei Simone. ‘Ogen open dus!’
‘Ai, ai kapitein!’ zei Lotte.